

1707 2. 50x
Q. F. Fq; S.
DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,
DE

137
8
ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR

SIVE
Öffentlichen Kauf- & Brieffen.

ad pr. Inst. d. contrab. emtione.

Quam

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. PHILIPPO WILHELMO,
PRINCIPE BORUSSIE; MARCHIONE BRANDENBURGICO
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.
AUCTORITATE ILLUSTRIS ICTORUM ORDINIS
IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,
PRÆSIDE & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,
REGIM. ECCL. REGI IN DVCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO.

PATRONO AC PROMOTORE SUO AVUM COLENDO

PRO LICENTIA

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia

Doctoralia rite capessendi;

IN AUDITORIO MAJORI

d. 25 Mens. Nov. MDCCVII. horis ante 6 pomerid. consuetis

Publicæ Eruditorum Censuræ subjicit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER

GORLICIO LUSATUS.

HALÆ MAGDEBURG. Typis Johannis Jacobi Keob filii, Acad. Typograph.

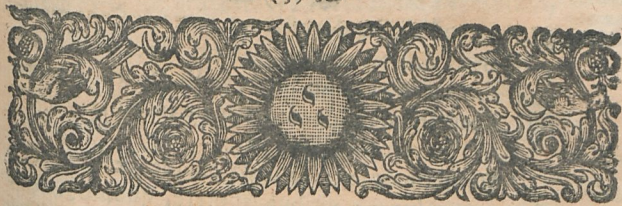
V I R I S
PRÆNOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, CON-
SULTISSIMIS ATQVE PRUDENTISSIMIS.
DNN. CONSULIBUS,
DNN. PRÆTORIBUS,
D N. SYNDICO,
DNN. SCABINIS,
ET

DNN. SENATORIBUS,
INCLUT. CIVITATIS GOERLICENSIS
PATRIBUS CONSCRIPTIS
MAGNIFICIS, GRAVISSIMIS,

DOMINIS AC MECÆNATIBUS SUIS DEMISSISSIMO OBSER-
VANTIÆ AC HONORIS CULTU DEVENERANDIS,
INAUGURALE HOC ACADEMICORUM
STUDIORUM SPECIMEN,
SACRUM ESSE IUBET

PRÆNOBILISS. AC AMPLISSIMORUM
NOMINUM VESTRORUM.

obsequiosissimus cliens
JO. CHRISTOPHORUS POESNERUS.

I. N. D. N. J. C.

Thef. I.

Primarium officium

Jcti in adplicatione juris ad factum consistere, dubio equidem caret, quanta vero in eo contingant labe, quod & verba juris scripti secundum simplicem intellectum, ac

*Causa de pe-
vate juris-
prudencia.*

mentem legislatorum non satis accurate exami-
nentur, nec casus obvenientes ad rationem juris
antiqui ac novi, cum experientia practica satis caute
trutinentur, lugenda docet experientia; hinc plera-
que Doctorum dissidia, prolixa partium contentio-
nes, ipsorumque judicantium errorum abyssus origi-
nem duxerunt. Cui accessit ambitiosa interpre-
tum arrogantia, antiqua fundamenta juris in dubium
vocandi, ac sub pretextu aequitatis aut simplicitatis
juris gentium, vel Germanici, cerebrinas correctio-
nes sibi met fingere, ac in eo opinionibus, vel praju-
dicio auctoritatis certare, quae administrationem san-

Optimæ justitiæ ita devastarunt, ut non minus, quam olim, opus desperatum & quasi per medium profundum eunti v deatur, hodie ex vastis Doctorum scriptis certam juris reddendi, normam invenire.

Th. II.

Remedia.

Contra hæc & tanta mala cuique cordato JCo sane incumbit pro viribus laborare, quomodo undique labanti veræ Jurisprudentiæ, exprimis ejusdem principii fulcra subjicere, illamque, juxta hæc, à farragine errorum & calumniantium i. e. lites per calumniam moventium, iniquitatibus vindicare posita. Cumque itaque mihi specimen academicum, pro consequendis in jure honoribus, edendum fuerit & Conveniens judicavi, ex materia in foro communissima experimentum quoddam facere, quomodo ex neglecto simplici intellectu verborum & deficienti exercitatione practica, errores orti sint, ac hisce obveniri debeat. Exemplum sumendo ab antiquissimo gentium contractu emtionis venditionis, ejusque forma: non quidem omnia essentialia hujus contractus requisita hie examinando, sed tantum quousque scriptura ejusdem perfectioni aliquid addere, vel detrudere possit, idque pro ratione brevissimi temporis, quo jam ex urgentiori causa includor, non per prolixas Doctorum allegationes, sed per prima juris incunabula.

Scopus dissertationis.

Th. III.

Emtio venditio Contractus Juris Gentium.

Primo autem hic, tanquam à Dd. confessum præsuppono, apud omnes gentes usu & necessitatibus humanis ita exigentibus invaluisse, ut à conventionibus de re certa, pro certo pretio alteri tradenda, invita altera

altera parte, sub prætextu proprii usus; aut necessitatis, nedum ex mere arbitrio recedere non liceat, (in quo genuina contractuum à nudis conventionibus differentia fundata est) ac inde emtio venditio recte post difficultates primæ permutacionis per usum pecuniæ sublata, contractus juris gentium dicatur. Eo quidem effectu juris, ut circa dubia in hoc negotio emergentia, tamdiu communi usui gentium insistentium sit, donec de speciali civili sanctione, aut alicujus loci indubitatis moribus certo constiterit. Cum ergo non tantum antiquitus quamcunque venditionem mobilium, vel immobilium rerum, sine omni scripto instrumento factam fuisse vix negari, aut ex defectu literarum & scripturæ, apud multas gentes facillime probari possit, sed etiam adhuc hodie communes forenses venditiones, immo infinita nundinarum negotiaciones sine scriptura fiant, facile adparebit, prolixa emtionum instrumenta, cum infinitis Contractuum cautelis, non communi humanæ indigentia, nec inde gentium usui aut juri, sed civilibus institutis ac moribus originem debere. Postquam enim ultra necessitates naturales, illi, qui opibus abundabant, magna in diversis utilitatibus, redditibus ac juribus consistentia prædia, in perpetuum familiæ splendorem sibi comparare, ac de illorum quæ hisce civili beneficio coherere dicebantur præstatione ac evictione, varias controversias forenses metuerunt in ceperunt, multa que prædiorum jura (olim tantum precaria,) civili usu introducta, quin etiam certa usucapionum ac præscriptionum, nec non superuitis rei venditæ instituendarum actionum tempo-

Formalis
conceptus
contractus.

Effectus Con-
tractus J. G.

Instrumenta
Contractuum
ex jure
civili ansem
sumpserunt.

ra introducta, variaque pacta, partim jure improbata aut nulla, partim legitima inventa sunt, de quorum omnium probatione, in fluctuante mortalitate hominum, sine instrumentis perpetuis certiores esse non poterant, adhibita sunt scripturae, in quibus illa, quae contractui omnino inesse aut accedere deberent, singulariter exprimerentur; ut sic facile adpareat, talia venditionum instrumenta, ex multis juris civilis subtilitatibus ac astutis causidicorum controuersis ansam sumpsisse.

Th. IV.

Ratio Cons
tit. Justin. in
l. 17. C. d. f.
Inst.

Porro ex dictis quoque hoc liquet, quod circa tot, talium negotiorum ac contractuum cautelas, simul & subtiles juris civilis formulas, facile scrupulus moveri, ac donec de eo conventum fuerit, totus contractus eo magis in dubium vocari possit, quo pacta in continenti contractui adjecta ipsum contractum formare, ac eidem ipso jure inesse ceperunt, ex intervallo vero adhuc adjienda conventiones, tantum exceptionem producere debebant; unde omni praedictio auctoritatis, aut praconceptae opinionis, seposito, vero juris prudenti mirum videri non potest, quod in conficiendo, super variis venditioni annexis aut adjiendis instrumento, tamdiu ab utraque parte jus recedendi ab illo negotio competat, quamdiu non exacte super omnibus ac singulis illius instrumenti expressionibus consenserint. Ne tamen similia, ut plurimum magni ponderis negotia, suadae forensis discrepantibus ratiociniis iudicem dubium relinquere possint, imperator Justinianus satis perspicua ac clara constitutio-

tutione in l. 17. C. d. *fid. instrum.* districtè disposuit, ne super illis venditionibus, super quibus instrumenta adhuc conficienda sunt, ullus processus ullaque lis admittatur, donec non tantum conversa in scripturam redacta, aut quomodocunque manifestata; sed & in mundum relato instrumento, expressionibus utrinque adprobatis inclusa, ac partium subscriptione corroborata, ac instrumenti plenissima perfectione stabilita fuerint. Volebat quippe opt. imp. inutiles processus & prolixas causicorum alterationes etiam in hoc amputare, secus ac hodie pro dolor! in quibuscunque etiam injustissimis desideris, ob lucra iudicibus inde sperata, & corrupta jurisdictionis pessimos fructus varii processuum circuitus eoque admittuntur, donec finita iniqui processus alea, sub ordinis iudicarii prætextu facultatibus suis litigantes exuantur. Et hæc antea relata constitutio Imperatoris ut eo firmius sedulis juris tyronibus imprimatur postea legitimæ scientiæ primis elementis inserta, ac juxta: ejus contenta in *pr. Inst. d. contrab. empt.* ejusdem mentio facta est, cum hac declaratione, ut juris gentium antiqua regula, de producenda obligatione ex solo consensu, in emtionibus forensibus, ac communibus commerciis hominum quidem in vigore manere, non vero in illis venditionibus, super quibus instrumenta conficienda, locum obtinere debeat.

TH. V.

Contra hanc ita fatiis claram ac maxime utilem, immo ad amputandas in extricabiles lites necessariam juris dispositionem, Interpretes communiter de-

Dubia Dd.

fen.

(8)

fendere conantur, dictam hanc constitutionem Justiniani, eo tantum restringendam esse; si inter contrahentes expresse pactum fuerit, quod non aliter quam in scriptis contrahere voluerint: ex hac potissimum ratione, quod emptio venditio per se & sua natura sit contractus consensualis & scriptura non ad eius essentiam, sed tantum ad probationem adhibeatur, per consequens, hac nondum perfecta, dummodo de re & pretio contrahentes consenserint, partes invicem obligari *vid. Nicol. d. Passer. tract. d. priv. script. l. 3. qv. 6. segg. & Dd. passim ad d. l. 17. C. de fid. instrum.* Atque in hac contra rationem juris ac claros textus (uti infra demonstrandum) pugnantem opinione, tot dubiorum discrepantiis ita sese involvunt, ut b. m. Dn Brunnemannus pro pietate sua in *Comm. ad Cod. all. l. 17. n. 4. in fin.* illam multarum litionum matrem vocans, speciales Principum Constitutiones heic desideret atque exoptet, licet ipse opt. ille vir communibus Dd. opinionibus conciliandis magis, quam pro ipsius more, exacte illius legis enucleationi ibidem incumbat. Forte gratiam si viveret illi habiturus, qui sufficientem illarum controversiarum decisionem, sine desideratis novis Constitutionibus ex claris civilis juris nostri textibus ac rationibus demonstraret.

Th. VI.

Et sane ante memoratam constitutionem Justiniani in *d. l. 17.* ad casum restringere emtionis nondum contractæ, sed ex singulari pactione non aliter, quam in scriptis consociendæ, eandem prorsus inutilem reddit, cum & ante hanc Constitutionem du-

Id. text. non loquuntur de futura venditione.

dubium non fuerit, ex conventa pactione, donec huic satisfiat, exceptionem competere; *l. 7. pr. §. 4. Inst. de pactis & passim.* ut sic tam sollicita constitutione super eo non opus fuerit. Dum vero *imp. in pr. Inst. d. contrab. emt.* expresse mentionem facit, per dictam constitutionem aliquid pristini juris innovatum esse, insuperque addit, quod per novam ipsius Constitutionem, in casibus ubi scriptura intervenire debeat, ab emtionis recedere liceat; quod de conficiendo adhuc contractu absurde diceretur; imprimis cum compilatores juris in adhibendis terminis iudicis tam solliciti fuerint, ut singulis rebus singulas & genuinas appellationes distincte daretur fuerint. *§. 5. Inst. quibus modis testam. infirm.* hinc satis adparet, de pactione futura adhuc celebranda venditionis ibidem non agi, sed de casu emtionis iure Gentium, per consensum de re & pretio, jamdum perfecta; Ob causas vero civiles variis dubiis subiacente.

Th. VII.

Quamvis ergo ex dictis sequatur, constitutionem hanc, precedentem consensum de re & pretio, & sic perfectam venditionem presupponere, non tamen hac assertio contradictionem involvit ex eo, quod ab ea, tanquam imperfecta, donec scriptura completa fuerit, recedere licere dicatur, cum notissimum sit, multa per jus civile juri Nat. & Gent. superaddita esse, quorsum & hac Constitutio pertinet, disponens; ut conventio de conficiendo instrumento venditionis, re scilicet adhuc integra, hoc est nondum soluto pretio nec re tradita (*vid. l. 5. §. ff. d.*

Non obstat perfectam venditionem retrahere.

B

ff. d.

ff. d. pactis.) operetur jus recedendi ab illo contractu, donec desideratum instrumentum omnimodo perfectum fuerit; Ex quo simul adparet, quod si post rei traditionem & numerationem pretii, aut si de eo fides sit habita, ad probandum tantum emtoris titulum ejusque auctorem, instrumentum venditionis, quomodocumque conceptum, alteri exhiberi convenerit, talem conventionem jus venditionem retrahendi non operari, sed dispositionem dictæ Constitutionis tantum de illo casu intelligendam esse, ubi præter consensum interpositum hæctenus nihil ab utraque parte præstitum est.

Th. VIII.

et vend. Neque obstat, quod in *pr. inst. d. contrah. emt.* mentio fiat emtionum, quæ scriptura conficiuntur, ex quo nonnulli Dd. colligunt, contractum nondum confectum ibidem præsupponi; suppleadus quippe est hic textus ex ejus fonte, ad quem ibidem diserta sit remissio, scilicet ad *d. l. 17.* quæ si cum animi adplicatione ac diligenti consideratione genuinæ significationis vocum legatur, dubium non relinquit, illam phrasin: *quæ scriptura conficiuntur*, non contrahendam adhuc ipsam venditionem, sed mores seculi, ac diversitatem objecti hujus contractus inegemem Kauff-Brieffe gemacht und ausgefertiget zu werden pflegen. Licet enim verum sit, quod tales litteræ per se contractum emtionis non efficiant, sed tantum ad probandum utriusque partis consensum adhibeantur, tamen ob probationis difficultatem variorum præstandorum tollendam, imperator voluit

luit, ut ante tale instrumentum, de cuius confe-
ctione partes consenserunt, positione loci mane-
at. Quod eo certius ex eo liquet, quod impera-
tor conficiendam scripturam expresse nomine in-
strumenti designet in dd. text. & sic eandem contra-
ctæ emtionis futuram probationem esse agnoscat;
cui nihilominus saepe dictum effectum attribuit.

Th. IX.

Manet ergo inconcussum, quod in illis em-
tionibus, ubi inter contrahentes pretium quidem
determinatum est, ante eius solutionem autem fa-
ctamq; traditionem rei venditæ inter contrahentes
convenit, ut super hac emtione instrumentum pri-
us conscribatur, *per hanc dictam Imperatoris Consi-
tutionem* utrique parti licere ab illo contractu rece-
dere, donec scriptura illa subscriptione partium, alio-
ve modo plenissime confecta fuerit. Nec in con-
trarium movet l. 6. C. d. rest. vend. quod consensu fa-
cta venditio rescindi non debeat, utpote quod or-
dinariam regulam facit, admittit tamen dictam le-
gibus expressam exceptionem; neque inultratum
est, ut illud, quod magis firmando negotio adjici
desideratur, tacite quoque effectum a contractu rece-
dendi operetur, quod ex ipso hoc textu pr. Inst. &
d. l. 17. de arrhæ datione manifestum evadit vid.
Brunnem. d. l. n. 8.

Summa d. l. 17
inconcussa
manet.

Th. X.

Quemadmodum vero regularum, sic quoque
exceptionum certæ definitiones sunt periculosa ac
in aliquo facile fallunt; Unde etiam in hac materia
notandum, quod si contrahentes, qui de instru-
mento

Datur tamen
exc.

12

mento conficiendo consenserunt, juramentum interposuerunt, quod a contractu, consensu inito, nullo modo recedere velint, per indirectum & propter obligationem, a beneficio prelaudata constitutionis excluduntur, uti eleganter hic monet & probat *Joseph. Mascardus d. Probat. Vol. 1. Concl. 435. n. 3. seq. cum all. Dd.* Cui tamen restrictioni hæc declaratio addenda, si ille qui juravit adhuc vivat, & juramento contravenire velit, illo enim mortuo, obligatio personalissima ex jure jurando orta, quæ tantum jurantis animam Deo obstringit, extincta est, & res redit ad communem juris dispositionem, quod pluribus probavit *Dn. Præses in Disp. Conclus. pract. jur. contro. Concl. 1.*

Th. XI.

Ampliatio.

Maxime vero dubium adhuc videtur; utrum etiam tunc, ubi contrahentes de singulis præstationibus ac conficiendi contractus capitibus certo quidem pacti sint, ac nihilominus adimplerionem illius usque ad instrumenti confektionem distulerint, dispositio *hujus constitutionis* locum invenire debeat? quod *juxta dictam legem 17.* affirmandum esse non vereor, per verba: ut nulli liceat prius, quam hæc ita præcesserint, vella scheda conscripta (licet literas unius vel ambarum habeat) vel ab ipso mundo, quod nec dum est impletum vel absolutum, aliquod jus sibi ex eodem contractu vel transactione vindicare; adeo, ut nec illud in hujusmodi venditionibus liceat

liceat dicere, quod pretio statuto, necessitas venditori imponatur, vel contractum venditionis perficere, vel id quod emptoris interest alteri persolvere. Quæ tam in postea conficiendis instrumentis, quam in his quæ jam scripta, nondum absoluta sunt, locum habere præcipimus. Quæ verba uti satis clara sunt; ita hoc evincunt, ut quam maxime de pretio convento ac de singulis capitibus præstandorum transactum, imo ab ipsis contrahentibus in scheda vel unius vel utriusq; partis manu conscripta sint; Si tamen adimpletio contractus usque ad instrumenti confektionem dilata fuerit; ex. gr. Daß der Käufer die vorgelichene Kauff-Summam/ nach auffgesetzten und verfertigtem Kauff-Contract/zahlen und der Verkäufer das verkauffte Gut abtreten wolle und solle/ eo ipso super variis instrumenti formulis ac expressionibus dubitare, ac per hoc, a contractu recedere licebit, juxta claram hujus legis dispositionem, nisi forte certam contractus & omnium ad illum pertinentium pactionum schedulam contrahentes, pro absoluto firmando contractu, subscripserint: Da sie zu beständiger Besthaltung die Punctionation / woraus der Kauff-Brieff einzurichten cum die & dato unterschrieben und darüber unverbrüchlig zu halten sich verbunden haben/ quo pertinere videntur verba legis porro subjecta: *exceptis tantum emtionalibus instrumentis, jam vel in scheda vel in mundo conscriptis, ad que presentem sanctionem non extendimus, sed præca jura in his tenore concedimus.*

Et cum dicta Constitutio non tantum de emptione venditione singulariter sit concepta, sed & permutationis, ac transactionis mentionem faciat, de cetero *ex pr. Inst. d. Locat. Cond. constat*; quod locatio Conductio cum emptione venditione iisdem juris regulis subsistat, facile sequitur, tam in locationibus prædiorum, quam hereditatum divisionibus, & quibuscunque transactionibus aliisque negotiis, in quibus inter contrahentes placuit, ut ante ejus adimplerionem instrumentum conficiatur, dictam constitutionem locum habere; secus si adimpletio contractus antea accesserit, tunc enim ejus retractatione magis novus contractus ineundus, quam quod a pristino recedatur dici possit. *d. l. 58 ff. d. pactis*; quo hac imperatoris Constitutio non pertinet.

Const. d. l. 17
in omnibus
negotiis, su-
per quibus in-
strumentum
conficiendum
est obtinet.

Th. XIII.

Licet arræ in-
tervenierit.

Hoc tamen notandum, quod in casu retractandæ venditionis, similisve negotii, ante perfectionem conventi instrumenti, tunc non liceat impune a conventis recedere, si pro illorum confirmatione arræ nomine aliquid datum sit, tunc enim, si dans poenitere velit, datum amittit, si accipiens, duplicatum restituit, ubi tamen apprime notandum, non quamcunque solutionem partis pretii, vel mercedis, arram denotare, & sic ejus amissionem, vel duplicæ restitutionem involvere, sed illud, quod in specie pro magis obligando emtore, aut conductore vel simili, ut alter securior existat, & quasi tacite

quo probans
de.

zum Neu-Kauff datum esse liquido probari potest
vid. *Brunnem. d. l. n. 8.* & sic incluta facultas juridica
hujus Academia, ante paucas septimanas, confirma-
vit sententiam Dicafterii Schvvartzburgensis, quod
emtor, retractata venditione, partem pretii quam
accepit, restituere recusans, probare debeat; se illam
quantitatem in specie loco arræ accepisse.

Th. XIV.

Cum itaque ex retro deductis abunde consta-
re possit, hanc opinionem, quod in casu confici-
endi super venditione instrumenti, rede cetero ad
huc integra, donec illud instrumentum plenissime
absolutum ac subscriptum fuerit, pœnitere licere, in
fundamentis juris scripti & sic in theoria secundum
textuum simplicem interpretationem, satis fundatam
esse, restat, ut demonstretur, quomodo exerci-
tatus practicus eandem contra Doctorum præten-
sam observantiam sustinere possit; scilicet cum a-
pud Contradicentes in confesso sit, pacta in conti-
nenti contractui adjecta, formare ipsam actionem ex
contractu, ac ipso jure exinde, ut & illis, quæ ex
intervallo adjiciuntur, exceptionem competere, pru-
dens Advocatus contra illum, qui ad impletionem
ad contractus consensu initi ageret, nondum confe-
cto, a partibus ad probato & subscripto instrumen-
to, semper exceptionem non adimpleti ab altera
parte Contractus, vel pacti adjecti, opponere pote-
rit, nulla mentione facta, quod a sui clientis parte
con-

Causela pra-
ctica contra
opis. Dd.

conventa adimplere pœniteat, & quia alter conventionem, de instrumento conficiendo probata, illam exceptionem non aliter, quam productione alicujus schematis talis instrumenti elidere possit; circa ejuſ expressiones ac præstandas securitates, tot dubia alteri movere ipsi facile erit, ut tandem iudex & pars adversa agnoscere teneatur, pro illorum remotione, potius a contractu recedendum esse.

Th. XV.

Neque huic adversatur, quod sic malitiis indulgeatur, ad ea quæ semel placuerunt retractanda, cum ipse adversarius de conventionis instrumenti confectio, promissis suis nondum steterit, & sic in mora hac obligatione, alteri ansam recedendi ab eadem dederit; ac quicquid sit, de alicujus partis hic concurrente improbitate morali, tamen utilitate civili, pro amputandis multorum processuum ambagibus, hoc satis compensatur, exemplo rei iudicatae, aut desertorum fatalium, quæ etiam in causa iniqua jus contra alterum producant,

Th. XVI.

Responsa m.
acult. jurid.

Hinc cum in causa Domini C. H. de R. contra heredes quondam domini gener. de O. processus de eo motus fuerit, quod dictus O. alteri R. prædium colonarium ein Meyer-Guth vendiderat, ac post conventionem pretium, partibus invicem placuerat, quod post tridie in urbe H. convenire ac ibidem instrumentum confici curare velint, euntore postea

postea emtionem adimplere recusante, alterive-
 ro ejus adimpletioni insistenti, juxta communem
 hypothesein judicatum fuerat; emtorem promissis
 stare vel venditori interesse prestare debere, post
 varias absolutas instantias, condemnatione quo-
 que ad interesse subsecuta, contra quod dictus em-
 tor remedium adhuc quærebat, ad ejus Consultationem
 ex inelyta Facultate juridica hic responsum est:
 daß bey so bevandten Umständen / der wider den quæren-
 ten verhandenen, judicatorum und erkandten execu-
 tion derselbe zwar mit der dagegen intendierten nullitæz
 oder Spolien Klage schwe rlich fortkommen würde: Er
 könnte aber an statt dessen noch iezo actionem nondum
 ab altera parte adimpleti contractus (welches der
 Advocat ab initio processus, per modum exceptionis
 urgiren können) annoch anstellen / wobey ihm nach
 mahl freygelassen / der vorgeschükten evictions Mängel
 und ermangelnde gnugsahme securitat halber seine Dubia
 zu urgi even: Wodurch Er den verlangten Zweck sonder
 Zweifel noch erhalten könnte. B. N. W.

Th. XVII.

Plura hic addere, ob avocatoria in patriam
 inevitabilia, hac vice supersedere debeo; benevolum
 Lectorem rogans, ut hæc volente calamo conscri-
 pta, non ad præconceptam forte opinionem, sed
 ad veritatis trutinam examinare, ac si non in omni-
 bus consentire, tamen aliquid emendando, mul-
 ticiplici ex communi opinione oriente processuum
 malo charitatis amore obvenire, a hos meos co-
 narus æqui bonique confidere velis sub interim.

Conclusio

SOLI DEO GLORIA.

COROLLARIA.

I.
Nihil iniqui continet, quod in
16. ff. d. minor. dicitur, in emtio-
nibus venditionibus se invicem
naturaliter circumvenire licere.

II.
Non aliter periculum rei nondum
traditæ in emtorem transfertur,
quam post hujus moram vel
culpam.

III.
Datio arrhæ pro magis firmando
contractu, recte ad ejus dissolu-
tionem quoque operatur.

IV.
Traditio longæ manus uti vulgo
Dd. explicatur, fundamento ju-
ris caret.

V.
Non nudus consensus in futurum
matrimonium, nec sacerdotalis
ri-

ritus, sed plena traditio sponsae
conjuges facit, legitimi tamen
matrimonii effectus, sicuti in Ger-
mania sine benedictione sacerdo-
tali, sic in genere, sine observatio-
ne civilis ordinationis, recte dene-
gantur.

VI.

Divortium quoad thorum & men-
sam, ut effectum juris habeat, vel
per sententiam concedatur, est
figmentum Doctorum, cum fun-
damentalibus Conjugii legibus
& jure Divino pugnans.

VII.

Bigamia per se non est Capitale
crimen, nec in illam poena Capi-
talis statuta.

IX.

Facto divortio, parti nocenti alias
nuptias interdicere, apud Evan-
gelicos inconueniens est, in ratio-
ne

ne autem Canonica satis funda-
tum.

IX.

Nemo simpliciter cogi potest ad
sponsalia per matrimonium con-
sumanda.

X.

Parentum dissensus non liberat ab
obligatione sponsalitâ, nisi qua-
tenus alteri parti aliquid imputa-
ri possit.

XI.

Quamvis sponsalia clandestina o-
mni jure merito improbentur,
non tamen ad legitima sponsa-
lia, præsentia testium requiritur.

XII.

Quando Vasallus deficiente ma-
scula stirpe obtinuit, ut feudum
ad filiam suam transferatur, ex-
inde illud foemineum non effi-
citur, sed ordinariam feudi
naturam retinet.

ULB Halle

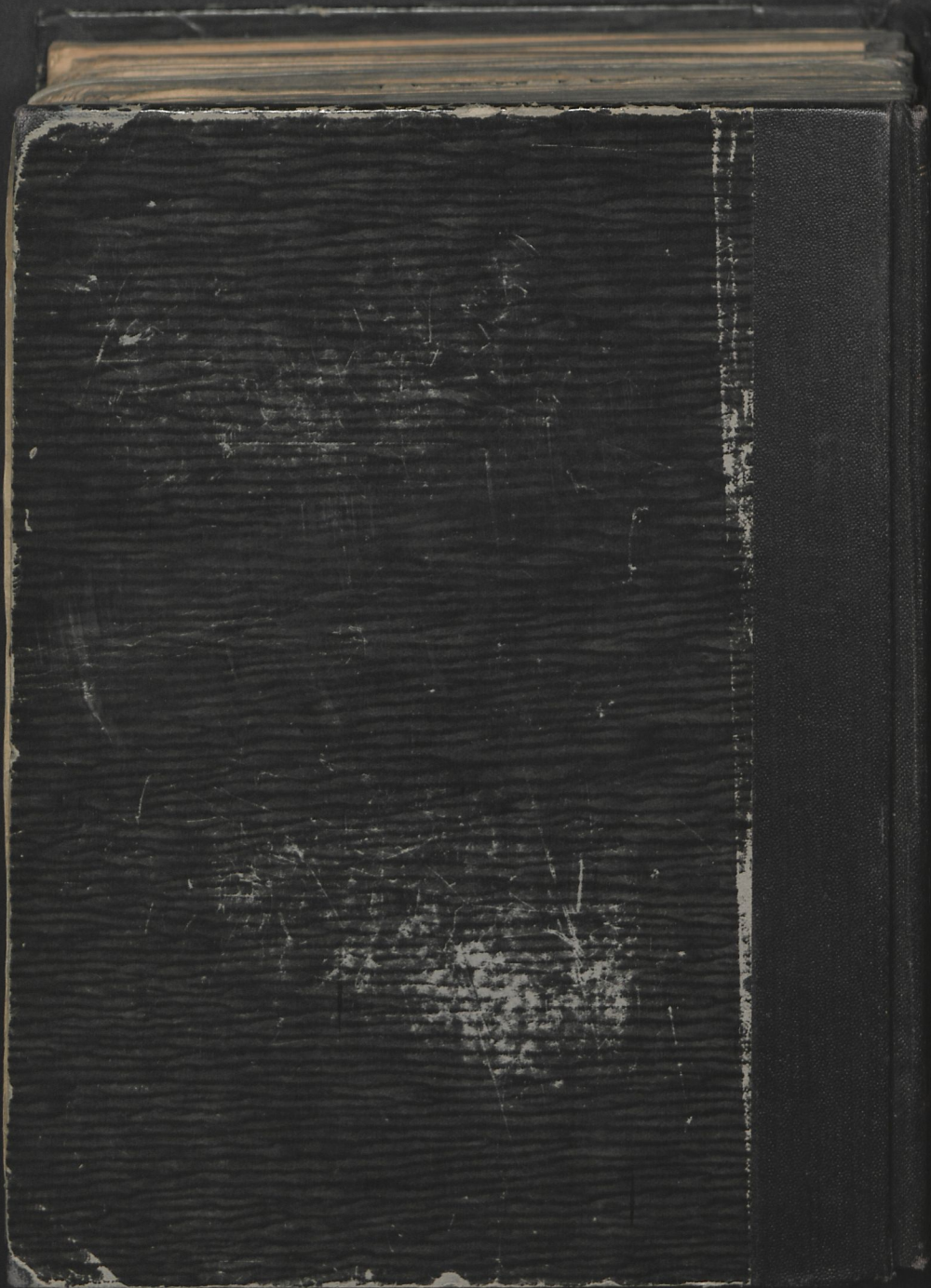
3

001 512 765

sb

Q. R. Fq; S.
DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA,

DE
ERRORE COMMUNI
CIRCA VENDITIONES QUÆ
IN SCRIPTIS CONFICIUNTUR

SIVE
Öffentlichen Verkauf-Brieffen.

ad pr. Inst. d. contr. ab. emtione.

QUAM
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,

DN. PHILIPPO WILHELMO,

PRINCIPE BORUSSIE, MARCHIONE BRANDENBURGICO,
AC DUCATUS MAGDEBURGICI GUBERNATORE, &c. &c.

AUCTORITATE ILLUSTRIS ICTORUM ORDINIS

IN ALMA FRIDERICIANA REGIA,

PRÆSIDE & h. t. DECANO

DN. HENRICO BODINO,

REGIM. ECCL. REGII IN DVCATU MAGDEB. CONSI-
LIARIO, ET PROF. PUBL. CELEBERRIMO.

PATRONO AC PROMOTORE SUO AVUM COLENDO

PRO LICENTIA

Summum in Jure Gradum, atque Privilegia

Doctoralia rite capessendi,

IN AUDITORIO MAJORI

d. 25 Mens. Nov. MDCCVII. horis ante 6 pomerid. consuetis

Publicæ Eruditorum Censuræ subjicit

JOANNES CHRISTOPHORUS POESNER

GORLICIO LUSATUS.

HALÆ MAGDEBURG. Typis Johannis Jacobi Keub filii, Acad. Typograph.